

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp E. utorkádra fölött, I. em.
hírdetéseket és közléseket délelőtti
9-11 óra között,
Bologna asster-utca 325. sz. a.,
hozzafutó utcánál állhatók
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
előfizetési pénzek és hirdetések
bármentesen de küldendők
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidék
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sa
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélége 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszafalusi, kóhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

115-ik szám.

Brassó, Szombat, október 6-án.

IV. évfolyam 1888.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

czimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és
szépirodalmi lap

IV. évfolyamának utolsó negyedére.

Lapunk október hó elsejével az utolsó negyed-
be lépén, ezennel új előfizetést hirdetünk. Eddigi t.
előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfize-
téseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhe-
tünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Negyedévre (október—december) 1 frt. 80 kr.

Külföldre negyedévre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kivánatra bárkinek mutatóvány-számmal készsé-
gesen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött
előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentúl sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b.
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Október 6.

Harminczkilenczedszer sárgul már a lomb
s hullnak le a fák levelei, mióta Magyaror-
szág tizenhárom szabadsághősének, a szabad-
ság egén ragyogó 13 csillagjának oltá ki éle-
tét a bakó keze.

Harminczkilencz éve épen ma, hogy a
tizenhárom magyar tábornok: Kiss Ernő,
Schweidl József, Lázár Vilmos, Dessewffy Arisz-
tid, Pötenberg Ernő, gróf Török Ignác, Lahner
György, Knezics Károly, Nagy Sándor József,
gróf Leiningen Károly, Aulich Lajos, Damjanics
János és gróf Vecsey Károly vértanui halált
szenvetett Aradon, mert szívök melegen do-
bogott szeretett hazájukért; mert kardot fog-
tak a király által szentesített törvények ép-

ségben tartása- s hazájuk, Magyarország füg-
getlenségéért.

A legigazságosabb ügynek, a magyar
szabadságnak lettek ők mártírjaivá, ők, kik-
nek emlékének e gyászes napon megújul min-
den igaz magyar ember szívében a fájdalom,
melyet a gyászos múlt emléke ébreszt, kiknek
emlékének egy forró könnyecseppel szemében áll
a nemzet, mely áldani fogja emléküket, „míg
e hazának csak egy romlatlan gyermeke lé-
szen.“ . . .

A gyászos idők elmúltak; a feledés sűrű
fátyola borítja ugyan a szomorú múltat, ámde
október hatodika azért mégis gyásznappal marad;
a tizenhárom vértanú emléke mégis felidézi a
múltat s bár örvendünk a jelennek, melyet a
a múlt árnya már nem zavar, mégis igaz hon-
fiúi fájdalommal állunk meg e napon az aradi
vértanú emlékének, a gyalázatos s mégis ma-
gasztos halál napján, hogy lerójuk a kegyelet
adóját azon legnagyobbjaink iránt, kik áldo-
zatul esve az ártulásnak, bakó keze által mul-
tak ki, csak azért, mert szerették hazájukat.

Harminczkilencz év múlt el azóta.

Mi minden változott meg ez idő alatt?!

Csak egy nem változott: a nemzet ke-
gyelete azok iránt, kik hazánk ezen legdicsőbb
korszakát tették oly dicsővé, nagygyá.

E gyásznapon ismét megnyílnak a nem-
zet templomai s mi szentebb áhitattal lépünk
át azok küszöbét: egy imát küldeni a magya-
rok istenéhez azokért, kiket ma ismét gyászol-
unk s egy másik imát azért a legszentebbre,
melyért e tizenhárom félisten vértanui halált
szenvetett: az édes hazáért.

A német császárra Bécsben.

II. Vilmos császár — mint sürgönyünk jelzé —
f. hó 3-án reggel Bécsbe érkezett. Távirati tudósítá-
sunk kiegészítéseül adjuk az alábbiakban a fogadtatás
részleteit.

9 órakor, a nagyszerűen földszített pályaház
pompás udvari várótermében, teljes számban együtt
volt az egész udvar.

A király és Rudolf főherceg trónörökös, a Fe-
rencz császár gránátus ezred ezredesi egyenruháját vi-
selték; Károly Lajos főherceg dzsidás-, Albrecht fő-

herceg keleti porosz gyalog- és Vilmos főherceg tü-
zérezredének egyenruhájában volt.

A király, megérkezte után azonnal kiment a per-
ronra, — a hol már várakoztak Possinger helytartó,
Kinsky gróf tartományi marsall, Uhl polgármester,
Kraus rendőrfőnök: továbbá a német birodalmi tarta-
lékos tisztek egylete, a német nagykövetség tagjai, a
Bécsben lakó német alattvalók egyesületeinek küldött-
ségei stb. Diszörségül a 28. gyalogezred egy százada
volt fölállítva, ezredesével, egy századossal és három
hadnagygyal. Ott voltak továbbá König báró tábor-
szernagy, Kaiffel tábornok térparancsnok.

Midőn a különvonat láthatóvá lett, a diszörszázad
zenekara rázendítette a porosz himnust: „Heil dir in
Siegeskranz.“ Vilmos császár, a ki közös hadseregbeli
ezredének ezredesi egyenruhájában, az udvari kocsi
plateauján állott, azonnal elhagyta a vonatot, a mint
ez megállott s levett csakóval sietett Ferencz József
királyhoz, mire a két uralkodó megölelte és háromszor
megcsókolta egymást; azután többször melegen meg-
szoritották egymás kezét. A német császár valamivel
alacsonyabb termetű, mint királyunk, de feszes, kato-
nás magatartásu. Napsütötte arcától elűt sűrű szőke
hajusza. A császár, miután királyunkat üdvözölte, a
trónörökshöz fordult s őt is megölelte, megcsókoltat
azután üdvözölte a főhercegeket, Károly Lajos, Albrecht,
főhercegeket. Ezután következett a két uralkodó kísé-
tének és a jelenlevő udvari méltóságoknak kölcsönös
bemutatása. A király hosszabb ideig beszélgetett Bis-
marck Herbert gróffal. Vilmos császár örömet fejezte
Uhl polgármesternek, hogy ismét láthatja Bécset.

A bemutatások után megtörtént a bevonulás a
Burgba. Az utcákon a roppant sokaság lelkes „hoch“
kiáltásokkal üdvözölte a két uralkodót. A Mariahilfer-
strassen a katona zenekar, a két uralkodó közeledtére
a porosz himnust játszta s a sokaság kendők lobog-
tatása és kalapemelések között harsogtatta üdvöző
„hoch“-jait, a mely lelkesült ujjongás egészen a Bur-
gig lépten-nyomon megújult.

A császárt a Burgban Erzsébet királyné ő fel-
sége körülvéve valamennyi főhercegné által, legszíve-
lyesebben fogadta.

Lakosztályaiba visszavonulva Vilmos császár csak-
hamar óhaját fejezte ki, hogy szeretne Kálnoky kül-
ügyminiszterrel s Tisza miniszterelnökkel beszélni.
Nemsokára meg is jelent előbb Kálnoky, azután Tisza,
kik félóránál időztek a császárnál, a kit ezt megelőzőleg
a közös, a magyar és osztrák miniszterek és a legfőbb
udvari méltóságok hódolatteljesen üdvözöltek.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az aradi gyásznappal.

Az aradi tizenhárom vértanú egyik gyóntatója,
Winkler Bruno meghatóan beszéli el a vértanú utolsó
óráit, a melyet elég érdekesnek tartunk itt közölni:

Hofler tábornok október 5-én reggel a hadbí-
ró az ó-aradi kolostor elnökéhez azon megkereséssel
küldé, adna a kivégzendők mellé lelki atyákat, kik az
illetőket az örökös hazába elkészítsék.

E gyászos esemény és fájdalommal párosult szo-
morú kötelesség teljesítésére, október 5-én d. u. a
várba átmenénk, hol mindjárt a kijelölteknél mindenki
előleges látogatását megtevé.

Igazi magyar őszinteséggel üdvözöltük őket s ro-
konszenvvel fogadtuk; igyekeztünk is tőlünk tel-
hetőleg vigasztalásukra lenni s hiedelmünk szerint a
kegyelmezés megérkezésével biztatni.

Október 5-én estefelé megválnak tőlük, magukra
hagytuk őket, hogy kiknek jelen voltak nejeik, gyer-
mekeik és rokonaik, ezekkel értekezessenek, s mivel
igen megkértek, hogy másnap korán, de nagyon ko-
rán meglátogassuk őket, a várparancsnoknál magun-
kat bemutatuk s a halálra kijelöltek kérését előadtuk,
ki is ennek következtében rögtön hadsegédje által en-
gedélyt íratott számunkra, melylyel egy éjjel, mint nap-
pal bármely órában a várba szabadon mehetünk.

Haza érkeve, a szomorú kötelesség másnap le-
endő teljesítéséből eredt aggodalom miatt az éj felé ré-
szét nyugtalanul töltünk, éjjel után talpon valánk s
már 2 órakor ígértünk szerint megindulánk. Jelad-
sunkra a várkapu szárnyait lassanként sarkaikban csi-
korogni hallánk s midőn azokat egészen föltárva lát-

tuk magunk előtt, a várparancsnoktól nyert engedé-
lyünket felmutatva, szabad bemenet engedtetett.

Legelőször is a várbeli káplánhoz menénk s on-
nan az illetőkhöz. Mindegyik a legnagyobb örömmel
fogadott bennünket. Én, kinek Lázár Vilmost és Nagy
Sándor Józsefet vala kötelességem ellátni, bemenék
először Lázárhoz, kit már egészen felkészülve találtam,
ki is tudva az előbbi napról megjelenésem célját, igen
köszöné a figyelmet, hogy fáradságom nem sajnálva,
oly korán megjelentem; ezután példásan, igazi buzgó-
sággal meggyónt, megáldozott, mit végezve, egy leve-
let és hozzá mellélt tárgyakat adott át, hogy len-
nék szíves azokat a levéllel együtt szeretett neje-
nek, szül. báró Reviczky Máriának kézbesíteni. Kérését,
hogy legnagyobb készséggel fogom teljesíteni, megígér-
ve, mentem Nagy Sándorhoz, kit asztala mellett írva
találtam. Igen szívesen fogadott; én mint tegnap, ugy-
ma is biztattam, de ő nem remélt s maga kért, vé-
gezzük keresztényi kötelességünket s miután így pél-
dás buzgósággal az örökkévalóságra elkészült, követ-
kező levelet adta át nekem: „Kedves tisztelendő ur —
tisztelt barátom! Szíves ígérete szerint méltóztassék
Pestre Schmidt János rokonomnak, Kalocsára Nagy
Sándor Imre érseki orvos bátyámnak s Lugosra Ung-
vári János rokonomnak néhány vigasztaló sorokat írni,
ezen fésűt és ingombokat szíveskedjék a bizonyos
pesti írományokkal s gyűrűvel elküldeni, ezekre kéri
tisztelő barátja Nagy Sándor József.“

E sorok átadása után csinosan rendezett, szép,
hosszu, barna hajából egy csomót ollóval levágott s
azt koszorú-alakba összeállítva, kért, hogy irandó le-
veleimmel elküldjem.

Meglátogatuk a lelkes hadvezért Góbenis, ki

lönösen Sujánszky barátom s rendtársam, kivel mi-
után rokonérzelműleg beszélgetett, emlékül saját szí-
vartokjával ajándékozta meg, engem pedig egy a harc-
folyama alatt használt térképpel.

Kibékülve istenünkkel, reggelit hozattak a vár-
beli foglartól, mit elköltve, készültk a gyalázatos, de
reájok nézve a történet lapján dicső halálra.

El is érkezett az idő s reggel fél hatkor a négy
golyóra ítelt a kirendelt katonaság közé vezettetik s a
gyászmélet kezdetét veszi; — megindultunk tehát.
Schweidl vezette Bardócz, Kiss Ernő Marchot,
Dessewffy Baló s én Lázárt. Mentünk karonfog-
vást lassu léptekkel a vár hátulsó kapuja felé, egyszer
a sáncok mögé bekanyarodánk s ott megállapodtunk;
mi bevégezők velük egyetemben a közös imát s kö-
vetkezett az ítélet fölolvadása, reá pedig a kegyetlen
végrehajítás.

Egyenes vonalban, egypár lépésnyi távolságra
egysáttól foglaltak állást. Schweidl kezében feszüle-
tet tartva, így szólt lelki vigasztalójához:

— Tisztelendő ur! Ime itt ezen feszület, melyet
mindenkor, még a harcok zajában is magammal hor-
doztam; kérem, adja át fiamnak.

De azonnal visszavéve, mondá:

— Kezem közt akarom tartani, úgy vele meg-
halni s miután meghaltam, ne irtózzék kezeimből ki-
venni s fiamnak átadni.

Királyi írott parancs folytán a Bánáthban kelet-
kezett lázadás elnyomására küldött Kiss Ernő állott
mellette, kinek aranygyűrűvel valának ékítve ujjai.
Utána következett Dessewffy Arisztid, ki a kivégezte-
tés napján csinosan, mint menyegzőre felkészülve je-
lent meg. Végre ezeket követé Lázár Vilmos. Ez, mi-
dőn az elvadás s szomorú perczében megcsókoltuk

Az uralkodóház valamennyi tagjánál tett látogatás után Vilmos császár Reuss német nagykövet és nejét is meglátogatta a német nagykövetség palotájában. Délben a császár a burgban reggelizett; két órákor a képzőművészeti akadémiát látogatta meg, hol azonban a császár rögtönös és váratlan elhatározása folytán a hivatalos személyiségek nem voltak jelen. A császár a hivatalnokokhoz vezetett, megtekintette az iskolákat és a kiállítási terveket és negyedőrai időzés után távozott. Három órától fél négyig a császár Coburg Fülöp herceget, Schönborn gróf hercegérseket és ismételten Tisza Kálmánt Magyarország miniszterelnökét fogadta. Tíz percczel a családi ebéd előtt érkezett Galimberti pápai nuntius Tarnassi uditore kíséretében és a főhadsegédnek nyújtotta át kártyáját a császár számára.

D. u. 4 órákor ő felségeknél családi ebéd volt, melyen a két uralkodón és Erzsébet királyasszonyon kívül Rudolf trónörökös, Stefánia trónörökös, továbbá Lajos Károly, Esterházy Ferdinánd, Ferencz, Ferdinánd, Ottó, Lajos, Viktor főherczegek, a toscaniai nagyherczeg, Salvator Leopold, A'brecht, Frigyes, Rainer és Vilmos főherczegek, Mária Terézia, Mária Josefa, Margit, Erzsébet és Mária főherczegasszonyok Coburg Fülöp herczeg és Lujza herczegasszony Reuss herczeg és neje is részt vettek.

Míg a császár látogatásokat tett az udvar tagjainál, azalatt gr. Bismarck meglátogatta Kálnoky; később Kálnoky, majd Szögyény és Orczy B. br. meglátogatták Bismarck Herbert grófot, ki viszont a német császár kíséretének tagjaival valamennyi miniszternél és állami méltóságnál átadja nevjegyét.

Bismarck gró hol egy, órán át időzött Kálnoky külügyminiszternél. Bismarck gróf szombaton Szögyény Lászlóval egy napra Budapestre utazik. A gróf kijelenté azon óhaját, hogy Budapestet látni és az ottani köröket megismerni kívánja. Tisza miniszterelnök Bismarck gróf tiszteletére ebédet fog adni.

Este nagy udvari hangverseny volt, melyen a vendégcsászár s udvarunk teljesen, azonkívül mintegy 400 meghívott vendég jelent meg. A hangverseny közben tartott cercle alkalmával többeket szólított meg a császár, de föltűnően soká társalgott Tisza Kálmán miniszterelnökkel és gróf Andrássy Gyulával.

Csütörtökön, f. hó 4-én reggel Vilmos császár meglátogatta királyunkat, hogy névnapja alkalmából üdvözölje. Ez alkalommal egy gyönyörű albumot nyújtott át neki katonai gyakorlatokról.

Fél tíz órákor a két uralkodó kikocsizott, megtekinteni az új Burgszínházat.

A német császár Kálnoky gróf külügyminiszternek fekete sasrendet gyémántékményekkel, Tisza Kálmán miniszterelnöknek a fekete sasrendet és Szögyény osztfályfőnöknek a vörös sasrendet gyémántékményekkel, adományozta.

— Távirati tudósítás. —

Bécs, október 5.

A diszebed negyedik fogásánál az összes jelenlévőkkel felemelkedett királyunk s kezebe vége poharát, meghatott hangon mondá: „Legbensőb öröömnek s köszönetemnek adok kifejezést, hogy szeren-

csém van felségedet körünkbe üdvözölhetni. Azon szívélyes hű és feloldhatatlan barátság érzetében, mely minket népeink javára egyesít, vendégem egészségére üritem poharamot. A mindenható vezérelje őt azon pályán, ifjú erővel, férfui bölcsességgel és határozottsággal lépett. Németország császára császárnéja s az egész királyi ház éljen! Erre a két uralkodó erősen koccintott, a jelenlévők pedig hatalmas sokszoros éljenzésbe törtek ki. Ekkor kezében poharával felállt Vilmos császár, mondva: „Meghatott szívvel mondok felségednek legőszintébb köszönetet. Nem mint idegen jöttem ide, hanem már évek óta kitüntetve felséged jósága által, nagyatyám szent hagyományát teljesítettem. Kipróbált és törhetlen barátság érzetében emelem poharam és iszom nagyrabecsült szövetségársam, Ausztria császára és Magyarország királya, a császárné és az egész császári ház egészségére! Megható volt a felharsant taps s az az őszinte, benső koccintás, melylyel a német császár királyunk poharát megütötte s azután nagyon ivott.

Hirtelen ismét felállott királyunk s ezeket mondá: „Engedje felséged, hogy pokaramat emeljem, felséged hadseregére, mint a katonai erények világító mintájára egy éljent hozandó. Porosz és német bajtársaink éljenek! A lelkes éljenek közepette felállt a német császár: „Poharam üritem az osztrák-magyar hadsereg jólétére. Bajtársaink, az osztrák-magyar hadsereg éljenek!”

Alig hangzottak el az éljenek, Vilmos lelkesülten újból felkiáltott: „Éljen!” s miután ismét megharsantak erre az éljenek, a császár harmadszor is felkiáltott kitörő lelkesedéssel: „Éljen!”

Az ebéd ily szokatlanul lelkes lefolyása legszelebb körökben általános örömet kelt.

Tűzrendészeti kormányrendelet.

A belügyminiszter fontos tűzrendészeti rendeletet intézett valamennyi törvényhatósághoz. Mint-hogy ezen rendelet általános érdekű, közöljük egész terjedelmében.

I. Fejezet.

Általános határozatok.

1 §. A tűzrendészet azon szabályok összessége, melyek célja a tűzvész kijörsét megakadályozni, s ha az mindamellett kitört, azt lehetőleg mielőbb eloltani.

Az intézkedések tehát első sorban megelőzők, másodsorban pedig a gyors és sikeres eloltásra vonatkoznak.

Az előbbiekhöz, a megelőző tűzrendészethez tartoznak:

a) a helyi viszonyoknak megfelelő, célszerű építészeti rendszabályok, illetve szabályrendeletek, különös tekintettel az építési anyagra, a tüzelő helyekre, kéményekre, és

b) a tűzveszélyes tárgyak iránti intézkedések.

A másodikkhoz, a tüzoltói részhez tartoznak azon megállapodások melyek:

a) köz- és magán-tüzoltási szerek beszerzésére, mindenkor akadálytalan készletartására, s azoknak mikénti helyes használatára és alkalmazására, továbbá

b) egy tüzoltói rendnek megállapítására s ezzel kapcsolatban jól rendezett, szakszerű tüzoltói és

mentői intézménynek (tüzoltóság) létesítésére vonatkoznak.

2. §. A tűzrendészetet a község kezeli (1886. XXII. t.-cz. 21. §. g) pontja és 22. §.) E célból a helyi viszonyoknak megfelelő szabályrendeletet alkotni köteles; és pedig kis és nagy községek, továbbá rendezett tanácsú városok az 1886. évi XXII. t.-cz. 21. §. a) pontja, továbbá 27. és 28. §-ai, törvényhatósági joggal felruházott városok pedig az 1886. évi XXI. t.-cz. 3., 27. és 28. §-ai értelmében.

3. §. Ha ezen szabályrendeletekben kihágások minősítésénél büntető határozatok állapíttatnak meg, az csak az 1876. évi XL. t.-cz. vonatkozó szabványainak megtartásával történhetik. Ily kihágásokat ezen törvény értelmében kis és nagy községek nem állapíthatnak meg; a szabályrendelet a vármegye által alkotandó.

4. §. Ily szabályrendeletek alkotásánál, valamint a tűzrendészetre vonatkozó mindennemű hatósági intézkedésnél úgy a törvényhatóságok, valamint a községek a magyar országos tüzoltó szövetség központi választmányának — melynek székhelye Budapestben van s mely ily ügyekben a belügyminiszteriumnak is szakközege — utbaigazító szakvéleményét igénybe vehetik, s igen kívánatos, hogy igénybe vegyék. (Belügyminiszteri körrendelet II./5. 1887. 53,720. sz. Lásd Rendeletek Tára 1878. 50. old.)

(Folytatása következik.)

Irodalom.

Magyar nyelvtörténeti szótár.

A nyelvészek, az irodalombarátok, az iskola emberei s a szaktudományok művelői rég érezték egy „nyelvtörténeti szótár” szükségét, mely biztos fölvilágosítást adhasson mindazon esetekben, melyekben a magyar kifejezések korára vagy történetére nézve kétségek merülhetnek föl. A nyelvújítás annyi s oly meszesemenő változást eszközölt irodalmunk nyelvében, hogy a hagyománynak számtalan szála elszakadt s nyelvérzékünk is annyira megzavarodott, hogy gyakran cserbenhagyott vagy álmútra vezetett annak a megítélésében, mi helyes, mi helytelen, mi régi kincs nyelvünknek s mi újabb szerzeménye. Hogy az égető szükségnek eleget tegyen s nyelvtudományunknak megvesse a legbiztosabb alapot, a magyar tudományos akadémia megbízta Szarvas Gábor és Simonyi Zsigmond nyelvészeket „Magyar nyelvtörténeti szótár” szerkesztésével.

A nagy mű, melyet számos évek munkája érlelt, immár elkészült, úgy, hogy gyors megjelenése biztosítva van. — Magában foglalja e szótár a nyelvújítás előtti gazdag irodalmunk lehetőleg teljes szókincsét, föl sorolja pontosan a szóknek alakjait, jelentéseit, mondatbeli szerkezeteit, azonfelül a velük alkotott állandó szólásokat és közmondásokat. Mindez pontos idézetekben van feltüntetve, melyek az Árpád-kori nyelvemlékeken kezdődnek s elkísérik a szótörténetet egészen a múlt század végéig megindult nyelvújítás küszöbéig. A szerkesztők kritikával dolgoztak ugyan föl az anyagot, de a legnagyobb tárgyilagossággal közölnek mindent s óvakodnak a szubjektív magyarázgatástól. Még a szóknek latin s német fordítását is, a mennyire lehetett, a régi szótárokból merítették, s a szóknek történetét magukkal a jól megválasztott iáezetekkel beszéltetik el. Hogy az összetartozó szók egymást is megvilágosítsák, a magy. tud. akadémia az etymologiai sorrendet alkalmaztatta, de csak annyiban, a mennyiben a kétségtelen s nyilvánuló származékok és összetételek tárgyalása mindig közvetlen az alapszóé után kövtezik.

egymást, arra kért, ha talán nem jól találnák löni, ne engedjem kintlódni, hanem kérjem a vezénylő tisztet, hogy ismételtesse a lövést. Ezután mondván: „Isten önnel!” letérdelt a többivel együtt s mielőtt szeméit, mint társai is, saját e végre elkészített fehér kendőjével bekötötte volna, összetett kezekkel, égre emelve szeméit, hangoztatá: „Istenem! nőm és három gyermekem!”

Most szemeik be lévén kötve, térdelve várták a bizonyos halált. Rögtön elébök lépett 12 gyalog katonával — egyre-egyre három volt számítva — s midőn célzó állásba helyezék magokat, mi pár lépésnyire oldalvást állottunk. Erre a parancsnok kardjával jelt adott, melyre a 12 fegyver egy-egyzerre eldurant; a fegyverek e durranására hárman rögtön élettelenül dőltek le. Kiss Ernő mozdulatlanul térdelve maradt, mert csak vállát furta keresztül a golyó; elébe állott tehát három gyalog katona s el-sűtve fegyvereiket, ezek olták ki életét.

Ugyanazon a helyen nyugosznak mind a négyen. Mig itt a vár sánczai között ezek történtek, meglátogató Sujánszky barátom a hős és rettenthetlen Damjanics hadvezért, ki kérve ezt, hogy az éj óráiban vigasztalhatlan neje, Emilia számára az általa készített imát adja át, így szólott hozzá:

— Tisztelendő barátom! Ön tán nem is tudja, hogy én ki vagyok?

— Igen is tudom, — felelé az.

— Én ugyan rácz vagyok vallásomra. — mondá a hős, — de mint rácz meghalni nem akarok. Áldjon meg engem! Azt is tudom, miszerint ön engem addig meg nem áldhat, mig én meg nem gyónom bűneimet; tehát hallgasson meg.

És a nagy férfiú meggyónt, röviden a hitvallást letette s midőn kérésére Sujánszky őt feloldozá, ke-

zeit fejére tétette s ezt társam imája alatt ott tartotta s miután ez is megtörtént, így szóla: „Most már nyugodtan halok meg, mert magyar pap által áldattam meg” s miután ágyában újra felemelkedett, mondá: „Mielőtt eltávoznék, tisztelendő barátom, ha nem utál, csókoljon meg.”

Busan és a legnagyobb szomorúságba merülve nyitám fel — a várba visszaérkezve — a reám várakozó Nagy Sándor József ajtaját. A vitéz tábornok szobájába léptemkor, nem tekintve arra, hogy kezén és lábán vasláncz van, egész udvariassággal előmbe lépett s kezet szorítva, mielőtt én szólhattam volna, mondá: „Nemde, mondottam a tisztelendő urnak, hogy nincs remény.”

„Igen, még akkor a remény táplálható volt, ha benrünk, akasztófára ítélteték, vitték volna előre, de miután azokra, kik láncz nélkül valának, dördültek a fegyverek, valamint eddig nem volt, úgy többé remény éppen nincs.”

E rövid beszéd után az örök — mert mindegyik kivégzendőnél a szobában fegyveres örök állottak — jelenték, hogy induljunk s mi a parancsnak engedve, elhagyók a szobát, melyben eddig barátságos és bizalmasan szót váltánk. Kimentünk a jelölt helyre s vártuk mig mindnyája oda érkezik; jöttek is egymásután s barátságosan üdvözlék egymást Midőn a lelkes Damjanics kijött s lába fájdalmai miatt egy közönséges kocsiira fölült, üdvözlé őt Nagy Sándor s a bevett szokás szerinti jóreggelt kívánván, mondja: „Nemde megmondtam, hogy az akasztófára vezet benrünk Görgei.” Mire Damjanics válaszóla: „Nem hittem, de most már látom, hogy igazad volt barátom.”

Ez alatt mind a kilencz megérkezett s így a második gyászmenet is kezdetét vette, megindulunk

mi a nyolcezzel gyalog, a kilenczedikkel pedig, a lábatörött nagy hősrel, Damjanics-csal, ugyszólván szeméthordó kocsin, a gr. kel. ó-aradi lelkész ünnepélyesen, egyházi palástban. Haladtunk lassu léptekkel, most már ellenkező irányba, t. i. a vár fő- és az Arad felé néző kapujának tartánk. Kérve a kapun a Zsigmond háza és Új-Aradnak vezető út felé vezényeltünk, miglen egyszer balra kanyarodánk s azonnal észrevettük a vár déli oldalán fekvő nyílt téren a számukra kijelölt oszlopokat, melyekre Vécsey megjegyzé: „Hát ilyen akasztófát készítettek számunkra?” mire Nagy Sándor gunyosan viszonzá: „Hadd el, barátom, ez a legjobb és legcélszerűbb.”

Közeledtünk a kitűzött helyhez s én, megvallom, érzékenyen könyeztem; Nagy Sándor ezt észrevé, hozzám fordult s így szólott: „Tegnap ön vigasztalt engem s most ön sir.” De már akkor majd az oszlopok előtt állánk, mire a katonaság sorfalat képezett s mi a közeget foglalánk el, végezve ki-ki társával imáját. Ekkor jött hozzánk Leiningen s noha ágostai vallású volt, így szólott: „Imádkozzunk, tisztelendő urak, együtt, hisz mindnyájan egy atyának gyermekei vagyunk.” Tettük egy szívvel-lellekkel. Erre következett az ítélet fölolvása a kezdetét vette a vérfagyasztó működés.

A várbeli foglár most a lóhátról vezénylő s végrehajtással megbízott őrnagy elé áll, őt katonai szokás szerint üdvözlí s fönnhangon, német nyelven háromszor egymásután kegyelemért esd. A hármas kérésre: „Istennél a kegyelem!” lön mindannyiszor a válasz. Ezen, a remény utolsó szikráját is kioltott válasz után a foglár ismét szokásosan tiszteleg az őrnagynak s felénk fordulva, jön hozzánk, itt Pöltenberg előtt megállva, katonailag tiszteleg s mondja német nyelven: „Kérem, kapitány ur (valamint ennek, úgy a többinek is azt a rangot adva meg, melyet az osztrák seregben viselt) s

Számos régi szavunk e szótárban van először kiemelve a feledés homályából, sok más itt jelenik meg először valódi alakjában s jelentésében. Sok szép és velős szólás és közmondás magyarázódik meg e kor-szakos munkában. Számos, alig ismert kifejezés van itt a mai költői nyelvnek s a mai műnyelvnek rendelkezésére bocsátva, ugyszólván csak válogatni kell benne. S így e szótár a tanulásnak dús, gazdag forrása lesz mind a szófejtés, mind a mondattan, s mind a nyelvészet, mind az irodalom számára. Nem is kételkedünk, hogy a magyar közönség e tudományos és hazafias vállalatot megérdemelt támogatásban fogja részesíteni.

A Magyar nyelvtörténeti szótár 10—12 ives füzetekben jelenik meg, rendszeren 5—6 heti időközökben. Egy-egy füzet ára 1 frt. — A füzetek száma körülbelül 30 lesz, s ezek három nagy kötetet fognak képezni.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk t. olvasóit kérjük tisztelettel, sziveskedjenek beküldeni hátralekéaikat s új előfizetéseiket, mert a lap fentartása óriási áldozatokat igényel, melyeknek mi is csak úgy felelhetünk meg, ha a t. előfizetők pontosan küldik be díjaikat, mit ismételtén kérnénk tisztelettel.

A király ő felsége nevenapját szépen ülte meg városunk is. A róm. kath. plébánia-templomban nagy zene és ünnepi mise volt, melyen Möller Ede apát-plébános teljes segédlettel celebrált. Az ünnepi misén megjelentek az összes helybeli hivatalok tisztikarai, az iskolák tanári karai s tanuló ifjúsága. Az egyházi zene s énekar, ez alkalommal ismét kitett magáért s különösen Schmied Mariska k. a. remekelt solójával.

Ferencz napja városunkba is mozgalmas nap minden évben, Brennerberg Ferencz polgármestert a városi összes hivatalok igen melegen üdvöztették; Himesch Ferencz városkapitány szívélyes ovációk tárgya volt tisztikara részéről. Állami iskoláink is szép családi ünnepélyvel ülték meg Ferencz napját, mint szeretve tisztelt igazgatójuk, Orbán Ferencz névnapját, ki az idén is szép figyelemben részesült kártársai, növendékei, számos barátja és ismerősei részéről. Ugy a szakiskolák, mint a polgári s elemi iskolák tanári s tanítói testületei, nemkülönben növendékei is külön-külön üdvöztették a kitűnő tanférfiut, majd a megyei hivatalos tanító-testület választmánya is, melynek Orbán tiszteletbeli elnöke. A polgári kör érdemekben gazdag elnöke, Papp Ferencz is élénk tisztelet-nilvánításokban részesült úgy köre, mint számos barátja és tisztelője által, jelölül annak, hogy a polgárság mindég hálás az iránt, ki érdekében fáradozik. Koós Ferencz kir. tanácsos-tanfelügyelő nem lévén honn, a tantestületek táviratilag üdvöztették. Éljenek a Ferenczek!

A protestáns nőegylet ma este tartandó, igen kedélyesnek ígérkező estélyére e helyen is újból figyelemztetjük a t. közönséget. Kezdeté este 8 órakor.

„Szolisták estélye” czimén tegnapelőtt a városi zenekar igen érdekes estélyt rendezett a „Nr. 1” termében. Derék zenekarunk, melőnek lelkiismeretes, művészi nyívaun álló összeállítását már annyiszor élveztük, ez alkalommal solistáival remekelt. Hallhattunk egy-egy fuvola, kürt, klarinét, hegedű, gordonka, piston, oboe és hárfa solo-darabot, mindegyikét zenekar-kísérettel és meggyőződhettünk, hogy zenekarunk nem

csak az összjátékban jeles, de kitűnő solistákkal is rendelkezik. A szereplők mindegyike megérdemelné, hogy egyenként megdicsérjük és játékát behatóbban méltányoljuk, helyszüke miatt azonban le kell erről mondanunk; csak Janota (klarinet) és Weidner (fuvola) urak játékát akarjuk, mint a legsikerültebbeket, különösen kiemelni, valamint Mendelssohn „Athalie” ezimű nyitányát is, a műsornak egyedüli és lendületesen játszott ensemble-darabját. Kár, hogy ezen élvezetes és műsor dolgában új és változatos estélynek alig akat közönsége.

A brassói magyar dalárda — értesülésünk szerint — október hó 13-án hangversenyt rendez.

Czimbalom hangverseny. Említettük volt, hogy Száva Ödön ur körtuttra megy az Emke. javára czimbalom-hangversenyeket rendezni. Az első hangverseny a csernáfalusi „International” vendéglő nagy termében holnap este lesz, melyre — mint értesülünk — több brassói is készül. A hangversenyen a dalárda tiz tagja is fog közreműködni.

Rendes tárczánkat ma félbeszakítottuk, hogy az aradi vértanúk emlékének szentelhesük mai tárczaro-valunkat.

Rendőri hírek. (Korcsmavizsgálat.) E héten a rendőrség megvizsgálta az összes üzletekben s korcs-mákban az ivó-edényeket, minek eredménye az volt, hogy sok szabályellenes üvegeket és poharat elkobozott. — (Egy koldussal kevesebb.) A városkapitány-ság intézkedése folytán a férje által a legnagyobb nyomorban elhagyott s helyben kéregető levelei által ismert Füssl nevű mérnőkné eltávozott a városból.

Felszentelés. A székely-udvarhelyi ev. ref. kolégium átalakított és részben ujonnan készült épületét f. hó 14-én, d. e. 10 órakor szenteli fel. Ez alkalomra igen szép ünnepély is fog rendeztetni, melyre megjelenik Szász Domokos ev. ref. püspök s Szász Gerő kerületi főjegyző is.

Szerb dohány sorsjegyekre még ma elő lehet jeyezni Adler L. Jakab bank- s váltóüzletében. Mult számunk hirdetésében tévesen állott 16-ika — 6-ika helyett. E sorsjegyek a legjobbak s legolcsóbbak azok közül, melyek évek óta a pénzpiacra hozattak.

Kirándulás Bécsbe. Az október hó 8-án Bécsbe induló, rendkívül mérsékelt árú külön gyorsvonattal erdélyi részeink csaknem minden nagyobb városainak tekintélyesebb iparosai s polgárai utaznak Bécsbe, az ottani kiállítás megtekintésére. Mint teljesen biztos forrásból értesülünk, az alsó-ausztriai iparegylet ünnepélyesen fogja fogadni a vendégeket s mint maga írja: „A mennyire erőnkől kitelik, törekedni fogunk, hogy az erdélyi vendégek itt tartózkodása oly kellemes és tanulságos legyen, a minő csak lehet.” A vonat hétfőn este 7 óra 10 perczkor (rendes személyvonat) indul Brassóból; Kedden reggel Kolozsvárról mint külön gyorsvonat indul tovább egyenesen Bécsig. Az ár rendkívül mérsékelt, 30 napi érvényességű jegyek 50 százalék mérsékléssel. Nagyon kíváncsok volna, ha men-nél több erdélyrészi venne részt ezen kéjutazásban, mely felette kedélyesnek és kényelmesnek ígérkezik. Minthogy az utazás már biztosítva van, jelentkezések még elfogadhatnak s p. ugy a brassói, mint kolozsvári városi menetjegyirodáknál.

egész lélekjelenléttel elmondva, a még hátra maradt társaktól s tőlünk végbucstól véve, indult, kísérve — mint kíváná — lelkesztől, hogy a bakó illeszse nyakára a kötelet; ez midőn már nyakára tétezt, így szólt: „Isten veletek, bajtársak! nemsokára egy más itélő bíró előtt fogunk állani, hol hiszem, igazságosabban fognak itélni fölöttünk.”

Most Aulich Lajosra került a sor. Következő a nyolczadik, s a foglár a rettenhetlen hős, a Komáromnál lábatörött s ennek fájdalma miatt parasztkocsin ülő Damjanics előtt állott meg, kivel már mi akkor huzamosan társalgánk. Legelőször is azt mondá, midőn látta társainak sorsát: „Katonát golyó illet, nem pedig ily kínzás, martirozás.” — Azután megpillantva a négyezőzet képező katonaság sorában egy kapitányt, kinek nagyon észrevehetőleg köny nedvesíté szemeit, feléje fordult és német nyelven így szólt hozzá: „Éljen, kapitány ur! Ugy látszik, rokonszenvel van irántam. Tartsa Isten, hogy rangfokozatokban minél előbb haladhasson.”

Ugyanekkor Sujánszkit is könyezni látván, mondá: „Ne sirjon, barátom, — s a feszületre mutatva, folytatá — hiszen az is, a ki a kereszten függ, az igazságért feszítettett keresztre.”

Ekkor elérkezett már az idő és szokás szerint a foglár tisztelegve megszólítja őt, mondván: „Kérem, kapitány ur!” E megszólítást a magyar tábornok hidegen és büszkén visszautasítva, leszállt a kocsirol, azután pedig így szólt: „Azt gondoltam már, hogy én leszek az utolsó, holott a harcban mindenütt én voltam az első!” — Fájdalmas szívvel bucsúztunk el tőle s midőn a nehéz és terhes járásban segélyére akaránk lenni, mondá: „Hagyják el, úgy sem soká van szükségem lábamra”, de akkor már a bitófa alatt állott, s a mint a hóhér nyakára tette a kötelet, egész

Közigazdaság.

A vetések állása az erdélyi részekben.

A kereskedelmi miniszteriumhoz érkezett legutóbbi elentés szerint a vetések állása az erdélyi részekben következő:

Tengeri: a száraz időjárás következtében rohamosan érik, (már érett is — szerk.) szedése mindenütt megkezdett, a termés különböző: középen fölül termés csak Brassó-, Fogaras- s Hunyad vármegyékben ígérkezik, míg a többi megyékben átlag közép, Maros-Torda- s Udvarhely megyékben pedig határozottan középen aluli.

Hüvelyes és kerti vetemények: az eső hiányát igen megsínylették, különösen a káposzta mindenütt aprón maradt s gyenge hozamot ígér. Alsó-Fehérmegyében a a bab középtermést adott.

Burgonya: Brassó-, Háromszék, Maros-Torda-, Nagy-Küküllő- s Torda-Aranyos megyékben jó közép-söt Brassó megyében dus termést ad, míg egyebütt apró maradt s csak közép- s azon aluli a hozam; itt-ott rothadni kezd.

Czukor- s takarmányrépa: a szárazság igen hátráltatta fejlődésében, apró és fonnyadt; Brassó vármegyében még kielégítő, egyebütt csak középen aluli hozamra nyújt kilátást.

Mesterséges kaszálók: a luczerna és lóhere mindenütt elszáradt, nagyobbbrészt már inkább csak le-geltetik.

Répa- s gypeszéna: a sarju betakarításának az időjárás igen kedvezett s bár mindenütt igen kevés, de kitűnő minőségű sarju készült.

Szőlő: igen szépen érik, a termés átlag csak gyenge közepes, de minőségileg kitűnő jónak ígérkezik.

Gyümölcs: szilva, alma s körte kivételével igen kevés.

Táviratok.

Hamburg, okt. 6. (A „Brassó” eredeti távirata.) Geffkent legközelebb szabadon bocsátják.

Bécs, okt. 6. (A „Brassó” ered. távirata.) Schönbrunnban a királyné és a trónörökösné résztvettek a villásreggelin. Azután Vilmos császár a legszívélyesebben bucsuzott el, mire a két uralkodó a vadásztársasággal elutazott Mürzzuschlagba. Vilmos császár kísérete tizedikéig marad Bécsben, a mikor szintén Mürzzuschlagba utaznak, honnan Vilmos aznap Rómába utazik.

Brassói piaczi árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. október hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frankos	9.21 vétel	9.23 eladás
ezüstpénz à 20	9.18	9.21
Napoleon d'or (aranypénz)	9.59	9.62
Török lira	10.83	10.85
Arany	5.70	5.72
Orosz papírrubel	128.—	129.—

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztérenyi József.

erre kulcsokat véve elő, kezét-, lábát a vastól megsza-badítja s a hóhér rendelkezésére bizza.

A hazáját hön szerető tábornok végvigasztalást nyújtó papjától kísérve és istenhez imát rebegve ment az első oszlophoz, ott a bakónak két szolgálja alatt, felül pedig maga a Brünnből hozatott bakó teljesíté szörnyű köteleességét.

Másodszor a foglár Török Ignác előtt állott meg s mint előbb, ugy most is köteleességét teljesíté, mi pedig mint az első, ugy tőle is — és rendben mind-egyiktől — forró kézszorítással és forró barátságos bucsucsókkal váltunk meg. Lahner György következett a kettő után. — Negyediknek szólítá a foglár Knezics Károlyt.

Négytől már szomorodott szívvel elbucsúztunk s megváltunk. Leiningen gondolva, hogy vagy mindjárt, vagy nemsokára rákerül a sor, így szólt a vele volt belvét hitvallásu lelkészhez: „A mint ezek a tiszte-lendő urak egész a bitófaig kísérik a reá bízottakat: ugy ön is legyen szíves, velem egész odaig jönni.” De a foglár Nagy Sándor Józsefet oldá föl bilincseiből, a ki, midőn a bakó a kötelet már-már a nyakára szo-rítá, fönhangon kiáltá: „Éljen a haza!”

Jött ismét a foglár s gróf Leiningen Károlyt szó-lítá. Mikor kezéről s lábáról a vas levétetett, egy pár szóra a vezénylő parancsnoktól engedelmet kért, mit megnyerve, egész lélekéberséggel így szólt: „Csak most későn esett tudomásomra, hogy a hírlapokban felőlem az a hír szárnyal, mintha én Budavára bevételénél osztrák tiszteket orozva legyilkoltattam volna; nekem most többé ezt lapok utján mngczáfolni, alkalmam nincs; de itt az utolsó perczben, Isten szabad ege-alatt, a jelenlévők előtt — midőn mindjárt az isten itélőszéke előtt állandók-e felőlem terjesztett hírt ün-nepélyesen alacsony rágalomnak nyilvánítom. Ezeket

lélekjelenléttel rögtön figyelmezteté: „Ügyeljen, vigyáz-zon a szakállamra, hogy rendszeren maradjon, mert min-dig kedves volt előttem.”

Gróf Vécsey Károly volt az utolsó. Bem hívta, hogy meneküljön vele és társaival, mit ha nem tesz, előre megöloslta Bem apó, hogy akasztófára kerül. Tőle már csak mi — mert társai már őt megelőzték — vehetük érzékeny bucsut. Ő is üdvöztönk jelké-pével ékesített keresztet küldött nejkének emlékül.

Itt legördül a függöny, mert hazaszeretetüket mind a tizenhármán legdrágább kincsük, életük feláldozásával pecsételték meg, — s ime a bakó a végre-hajtó őrnagy elébe járul, mondván: „Nemde, jól tel-jesítettem köteleességemet?” Az őrnagy válasza volt: „Emberileg”. Igaz, hogy a martyrok közül egyet-len-egynek sem volt arcza e'torzítva s ha fekvő irány-ban szelmltük volna, csakugyan azt mondtuk volna, hogy alszanak.

A bakó félrevonulása után hangoztatá a vezénylő: „Imára!” Mire a katonaság szokott mód szerint ál-lásba helyezkedve, mi pedig térdre borulva, a meghol-takért buzgó imát röpitünk az egek urához, mit vé-gözve, hazafelé indultunk, az őrnagy pedig a katoná-sághoz német beszédet tartott.

Este felé gróf Vécseyt — ki az ó-aradi teme-tőben nyugszik — Damjanicsot, Lahner-t és gróf Lei-ningent*) elhozták a gyászhegyről; tudommal Leini-gent a család kivételé; Damjanics és Lahner Mácsán nyugszanak, a többiek pedig ott a gyászhelyen, hol a bakó oltá ki életüket.

*) Gróf Leiningent 50 aranyon a felső-tömösi veszteginté-zet jelenlegi igazgatója, Urbán Gyula, Leiningen sógora, váltá ki s temettette el birtokán, Monoron, lakása mellett, egy nagy fa árnyékában Lahnerrel együtt. Ezt szintén megemlékező tábláról. Szerk.

Hirdetmény.

Alólt tőmeggondnok közírré teszi, hogy a **Tóth József** csődtömegéhez tartozó áruk és bolti berendezések f. 1888. é. október hó 17-én és következő napjain kir. közjegyző közbejövetele mellett 200 frtos csoportokban a becsáron, vagy azon felül a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett szabad kézből eladatnak.

Brassó, 1888. október hó 4-én.

A hitelező választmány megbízásából:

Harmath Lajos,
ügyvéd, tömeggondnok.

Szám 281.—1888. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvény 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 4107./1888. szám a. kelt végrehajtást reudelő és a brassói kir. járásbíró 6441./1888. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán **Goldschmidt Amália** javára **Reiner Jozefine és társai** ellen 330 frt tőke, ennek 1888. évi július hó 31-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 30 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 481 frtra becsült ingóságok u. m. házi butorok és egy szígyártói varrógép nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 6887.—1888. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Brassó belváros csergepiacz 304. szám alatt leendő eszközlésére 1888. évi október hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitétik, és ahhoz a venni szándékozók ezen oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni; a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogukat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján, az árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1888. szept. 24.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

A v i s o !

Melylyel a n. é. közönségnek szíves tudomására hozom, hogy **férfi-ruhaüzletem** szövetraktárát

Klastrom-utca 11. sz. a.

teljesen és ujonnan rendeztem s ajánlom magam mindennemű férfi-ruha elkészítésére rendkívül olcsó áron. Szükség esetén nadrágot 8 óra, nadrágot s mellényt 12 óra, teljes öltönyöket 24 óra alatt szállítok.

Szíves tömeges megrendelést kér kiváló tisztelettel

Schwarze A.

Brassó, Klastrom-utca 11.

Szám. 4348—1888.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járásban a szász-kézdi körorvosi állomás lemondás következtében üresedésébe jöven arra ezen pályázat nyitattik.

A körorvos székhelye Szász Kézdi nagy község. Ezen körbe tartoznak: Héjjasfalva, Fehéregyháza, Szász-Dálya, Sárpatok és Volkány községek.

Fizetése: Orvostudornak 500 frt.
Sebésznek 400 frt.

Székhelyen minden beteglátogatásért 30 kr, székhelyen kívül a körhöz tartozó községekben az első beteglátogatásért 2 frt s ha ugyanazon alkalommal több beteg ha ugyanazon alkalommal több beteg után 30 kr látogatási díj jár.

Ragályos betegségeknek az ingyen kiszolgáltatandó fuvaron kívül más díjazás nem illeti meg.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t. cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeiket hozzám beárólag folyó évi október hó 20-ig adják be, mivel a később érkező folyamodások figyelembe nem fognak vétetni.

Választási határnapul október hó 22-kén d. e. 10 órája Sz.-Kézdi községében a község házához tüzetik ki.

Segesvár, 1888. szept. 29.

A keresdi járás főszolgabírója:
Fodor Lázár,
főszolgabíró.

(340) 1—1

Mélyen tisztelt s bizonyára igen szeretetreméltó

Incognito!

A váratlan meglepetést melegen köszönöm, személyesen forrón tenném. Lesz-e folytatás? Ha lehet, legyen! F—cz.

Szám 2963.—1838.

Hirdetmény.

Szentpéter község tulajdonát képező tölgy-erdőből, földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ő méltóságától 1888. január 14-én 58,893. —II. 1887. szám alatt kelt engedélyezett ideiglenes üzemterv alapján 32 kat. hold kiterjedésű asztalban lévő fatömeg kihasználása céljából 1888. október 13-án d. e. 10 órakor nevezett község irodájában, a hol a kihasználandó fatömeg felbecsülése, nemkülönben az árverési bõvebb feltételek a hivatalos órák alatt bárki által betekintheők, egy zárt ajánlati versenytárgyalás fog megtartatni, mely azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy vállalkozók szabályszerűen felszerelt és kiállított ajánlataikat a megfelelő 10%-os bányapénzzel ellátva, a tárgyalás kezdete előtt beadni felhivatnak.

Földvár, szept. hó 24-én.

(333) 3—3

A járási főszolgabíró.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy az eddig Nagy-utca Adler L.-féle házban ezen cím alatt:

Háromszéki lisztraktár

Molnár J. hengerűrmalma Kézdi-Vásárhelyről

fennálló lisztraktárat sz. Mihály-naptól fogva szintén a Nagy-utczában lévő dr. Otróban-féle 488. számú házba tettem át.

Liszteim mind kiválólag a legjobb minőségű háromszéki búzából őrítetnek. Malmom berendezése teljesen a kor színvonalán áll, áram mindig versenyképesek.

Ezuttal egyszerűen bátor vagyok a kézi-vásárhelyi, sepsi-szentgyörgyi, csik-szeredai, gyergyó-szentmiklósi saját raktáramat, ugyancsak Teutsch B. József úrnál Segesvárt és több helyeken fennálló bizományi raktárait is a t. vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

MOLNÁR J., műmalmom tulajdonos.

A legjobb

brünni szöveteket

szállítja gyári áron a

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli

férfi-öltönyre

elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,
7-75 „ finom, (02—9 818)

10-50 „ finomabb,

12-40 „ legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamgarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy télikabátokra; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonruhák, szövetek női ruhák számára stb.

Jó drúert és pontos kiszolgáltatásért kezesség.

Minták ingyen s bérmentve.

• Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint. •

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. sz. a.)

ajánlja úgy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

őszi és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb, a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

• Nagy raktár férfi- és női fenérműekben. •

The Neuchatel Asphalte Company Limited

kizárólagos engedélyese a Va de Travers asphalte bányának Helvéciában.

Részvénytőke 1.000.000 font Sterling.

Főszékhely: London.

Fióktelep: Budapest, V., Ferencz József-tér 6. szám. a. elvállal mindennemű asphalte-munkákat, nevezetesen: kocsutak, járdák, udvarok, kapualjak, istállók, konyhák stb. burkolását és különösen

nedves falak kiszáritását

jutányos árak s kedvező fizetési feltételek mellett, melyeknek köszöni, hogy a nevezetesebb magyar vidéki városokban eddig majdnem kizárólag minden, 1887. végeig összesen 90.000 □-méterre rugó munkát készített, Budapest 235.000 □ métert és az egész világon közel 7 millió □ métert.

Felvilágosításokkal, árjegyzékekkel szívesen szolgálunk.

286 3 - 6

Az igazgatóság.

Minden folyóirat, füzetes mű stb. gyorsan, portmentesen rendeltetik meg

ZEIDNER H. és DRESSNANDT H. ntódja

könyvkereskedők által

Brassóban, — a Buzasoron, valamint beszereztenek régi vagy folyó évfolyamok hiányzó füzetek.

Ugyanitt elfogadtatnak előfizetések akármely füzet- vagy kötetlől kezdődőleg s melyek díjtalanul házhoz szállíttatnak. (324) 2—3

RÉPÁTI ásványviz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, **kitünő tulajdonságai és kellemes íze** miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványviz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben, valamint nagyobb mennyiség átvételénél

a főraktárban:

GIESEL G.-nél,

(296) 10—12

Brassó, Színház-utca 312.